

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.

Phaedrus

Rintelii, MDCCXXXVIII

VD18 13044567

Fab. VIII. Vulpes et Hircus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17134

FAB. VII.

Vipera et Lima.

Mordaciorem qui improbo dente appetit,
Hoc argumento se describi sentiat.

In officinam fabri venit vipera.

Haec quum tentaret, si qua res esset cibi,
Limam momordit. Illa contra contumax, §
Quid me, inquit, stulta dente captas laedere,
Omne assueui ferrum quae corrodere?

Lacerantur qui lacerant iniquo conatu.

Impudentem orisque ferrei hominem si quis
rodere velit: semet fabula sequenti descriptum
sentiet. Vipera in fabri officinam venerat:
vbi cum exploraret, num quid adesset cibi:
limam momordit. Haec vero intrepida no-
visque fortiter resistens insultibus, quod morfu
iterato labia et linguam laeserit, infelix, inquit,
me frustra laesum stulto aggredere conatu,
quae admota ferrum ac durissima quaeque
corrodere soleo.

FAB. VIII.

Valpes et Hircus.

Homo simul ac venit in magnum periculum,
Effugium reperire alterius quaerit malo.

Quum decidisset vulpes in puteum in scia,
Et altiore clauderetur margine:
Deuenit hircus sitiens in eundem locum, §
Simul rogauit, esset an dulcis liquor,
Et copiosus? Illa fraudem moliens;
Descende, amice, tanta bonitas est aquae,
Voluptas vt satiari non possit mea.

Im-

Immisit se barbatus. Tum vulpecula 10
 Euasit puteo, nixa celsis cornibus,
 Hircumque clauso liquit haerentem vado.

Suo semet periculo eximere quisque studet.

Si quis in magno versatur periculo, quod semper dat veniam culpae: quouis modo, si vel maxime alterius malo, elabi studet. Cum vulpes imprudens in puteum decidisset, haerensque in imo arctius conclusa crebris saltibus extremitatem non posset attingere supremam: fiti compulsus ad locum eundem venit hircus, eamque calamitate sua detentam rogauit, num aqua esset dulcis atque sufficiens ad restinguendam fitim. Vulpes, ad liberandum sese, omni studio et conatu de fraude cogitans, euge, inquit, delicias si velis praegustare veras, descende quaeso: tanta enim fontis est suauitas, vt mea vix inde possit satiari voluptas. Cupidus ergo in puteum se contulit hircus. Vulpes autem eius dorso celsisque cornibus insistens repente suo euasit carcere, ac miserum in fundo haerentem reliquit.

FAB. IX.

De vitiis hominum.

Peras imposuit Iupiter nobis duas:
 Propriis repletam vitiis, post tergum dedit,
 Alienis ante pectus suspendit grauem.

Hac re videre nostra mala non possumus:
 Alii simul delinquant, censores sumus.

Indulget nimium quisque sibi.

Duplicem Iupiter humeris mortalium imposuit